

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna naročnina, Italija	Lir 25.000
	Letna inozemstvo	Lir 40.000
PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo, USA dol.	30
	Poštno čekovni račun: številka	24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 47 (1829)

Gorica - četrtek, 6. decembra 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Dobra dela v adventu

Na prvo adventno nedeljo smo prosili vseomogočnega Boga, naj nam utrdi voljo, da bomo prihajajočemu Kristusu šli naproti z dobrimi deli. A katera so ta dobra dela? Veliko jih je. Toda kdo bi jih mogel naštetiti?

Pripravljenost za dobra dela in sama dobra volja znata marsikaj svetovati. Svetujeta nam, naj ostanemo v Bogu, ki je ljubezen, in naj ga ljubimo in delamo dobro, da ga bo vse naše življenje slavilo. Prizadevajmo naj se za to, kar koristi našim bratom in sestram. Prizadevajmo si za potrpežljivost, krotkost in dobrotljivost.

Veliko se govori o spravi. Ali ni prav adventni čas najbolj primeren za spravo z Bogom in z brati? Želimo, da bi se drugi spravili, nase pa pozabimo. Skušajmo zato pomesti najprej pred svojimi vrati, pospraviti v svoji hiši, ker le tako bomo pričali svoje brate, da je naša pot prava. Hrepeneti moramo tudi po tem, da se z vsemi bratsko srečujemo, da ne gremo drug mimo drugega, kot bi naš nič ne brigalo. Po Bogu smo povezani z drugimi ljudmi, delamo in živimo za boljši svet, ki ne mine, ampak se šele v večnosti spopolni. Bog ni samo z menoj, ampak tudi s človekom, ne glede na to, ali mi je pri srcu ali ne, ali je moj sosed ali ne, ali ga poznam ali ne.

Advent pomeni prihod. Gospod Jezus prihaja k nam. Naj bi po našem prizadevanju prišel do vseh, ki so dobre volje.

Adventni čas je vsem vabilo, da bi se srečali s Kristusom, ki nam pri studenih svojih zakramentov želi dati žive vode večnega življenja, svojo besedo kot odgovor na naša vprašanja in iskanja. Adventni čas naj pomaga vsem do spoznanja, da je Kristus, ki prihaja in ponuja oživljajočo milost, resnično naš Odrašenik.

L. S.

Manjšine - bogastvo Evrope

V letošnjem novembru so v prvem programu avstrijske televizije predstavili pod naslovom »Manjšine — bogastvo Evrope« v štirih serijskih oddajah nekaj primerov evropskih manjšin. Zal so iz bogate in zelo razvejane zakladnice manjšin izbrali le take narodne skupine, ki so se televizijskim hišam in uradni politiki zdele bolj manj vprašljive. Seveda ni bilo zato mogoče pričakovati poročil o koroških Slovenceh v Avstriji ali o Albancih v Jugoslaviji, kar zagotovo ni le golo naključje.

19. novembra je bila na sporedu oddaja o Slovenceh v Italiji, edina oddaja o kaki slovenski manjšini in njenem stanju. Reportažo je pripravila jugoslovanska televizija iz Novega Sada. Zato je bilo verjetno preveč pričakovati kako natančnejšo, objektivnejšo podobo o Slovenceh v Italiji in njihovih številnih, diferenciranih ter kompliciranih vprašanjih.

Na televizijskem ekranu se je pojavila le ena sama stran, ki povezuje uradne predstavnike »levih« Slovencev v Italiji v do jugoslovanskih vprašanj nekritično enoto. Race, Benedetič, Košuta so bila tista imena, ki so na površnih, premalo informativnih način predstavljala slovensko italijansko stvarnost, slovensko politiko, medije (radio) in gledališče. Edini predstavnik druge »politične« smeri v tej tržaško-goriški »raznolikosti« je bil Drago Štoka s svojim kratkim nastopom.

Med številnimi in tudi za tujino zanimivimi umetniki se je v reportaži pojavil le slikar Lojze Spacal. Niti besedice ni bilo ne slišati ne videti o slovenski literaturi in revijalnem ter časopisnem tisku v Italiji, čeprav je materinska beseda pravzaprav osnovnica vsakega manjšinskega narodnega delovanja. Alojz Rebuta, Boris Pahor, Irena Zerjal in še kdo sodijo danes v slovensko nadregionalno književno središče — in zagotovo tudi prav v vrh slovenskega zemljevida zamejske književnosti.

Seveda niso predstavili tudi revij »Zaliv«, »Mladika« ali »Most«, niti niso spregovorili o verskih vprašanjih Slovencev v Italiji. Vse to verjetno moti mir Potemkinovih kulis o vsežarnosti na mejah, kot da bi bilo mir in spoštovanje drugega človeka mogoče zagotoviti z izključitvijo vsakršne celostne in globinske kritike, z umišljenimi ugotovitvijo, da problemov sploh skoraj ni. V tem smislu niso bila omenjena tradicionalna srečanja izobražencev v Dragi, saj so morda motila koga v Novem Sadu.

Precej pozornosti so oblikovalci reportaže posvetili šolskim problemom Slovencev v Italiji, a vedno brez kvalitetne analize in brez upoštevanja zgodovinskega ozadja. Ves čas oddaje so ubrano peli lepe slovenske pesmi zamejski otroški zbori.

A to je za tako tujcem v informativne namene usmerjeno oddajo premalo! Mero-dajni informatorji bi namreč morali ujeti

v svoj kontekst o Slovenceh v Italiji več kot kak v posebne, ideološke namene pri-krojen drobec iz razvoja in življenja Slovencev v Italiji. Trideset minut hitro mine, a predno začneš z delom, bi lahko šel v šolo plastičnega poročanja o narodnih in družbah, kot ga poznamo iz oddaj angleške, kanadske, ameriške in delno tudi zahodnonemške televizije. Seči bi morali v zakulisje dogajanja, prek uradnih »stolčkov« bi morali na teren, k slovenskemu človeku v vaseh sredi narodno ogroženega življenja.

Morda je reporterka pravilno postorila, ko je ob koncu, za uradnimi slovenskimi in italijanskimi samogovori pristavila še svojo dokončno, srbohrvaško piko na i, zakaj ta oddaja je bila res srbohrvaška, manj laška in zalo malo objektivno slovenska.

LEV DETELA, Dunaj

Dve Štokovi interpelaciji

Deželni svetovalec dr. Drago Štoka je v teh dneh vložil dve interpelaciji v deželni svet.

V prvi omenja enotno manifestacijo za dvojezične table v slovenskih naseljih na Krasu dne 18. nov. v Trebčah in poziva deželno vladno, da nastopi pri tržaški občini v prid postavitve teh tabel, saj daje člen 5 Posebnega statuta deželni upravi pravico nastopiti v zadevah krajevnega poimenovanja naselij. Dejstvo, da je tržaška občina dala postaviti napise le v italijanščini, je v ostrem nasprotju z mednarodnimi sporazumi v Londonu (1954) in v Osimu (1975), kar je upravičeno vznemirilo prizadeto slovensko prebivalstvo.

V drugi omenja problem slovenskih srednjih šol v Gorici, ki so trenutno nastanjen v škofijškem Malem semenišču. So to nižja srednja šola (338 dijakov), gimnazija-licej (53), učiteljskišče (48), zavod za otroške vrtarice (13) in tehnični trgovski zavod (83). Vsem tem šolam grozi izselitev, ker je dala škofijska kurija to po-

»Katoliški glas« v prihodnjem letu

Letna naročnina za Italijo se poviša na 26.000 lir; cena za posamezno številko se poveča od 500 na 600 lir; letna naročnina za inozemstvo ostane 40.000 lir ali 30 USA dolarjev; cena tako za trgovske oglase kot za osmrtnice je odštet za vsak millimeter višine v širini enega stolpca 350 lir.

Za nadaljnji obstoj lista pa te cene daleč niso zadostne. List bo obstal le s prostovoljnimi darovi v njegov sklad. Lepo prosimo vse, ki ob raznih priložnostih prispevajo v dobre namene, naj pri tem ne pozabijo tudi »Katoliškega glasa«.

Plešemo nad žrelom ognjenika

Te besede so uporabili francoski škofje v svojem pastirskem pismu novembra 1983, ko so obravnavali francoski obrambni sistem, katerega osnova so jedrske rakete. Stališče francoskih škofov se v mnogočem razlikuje od stališča severnoameriških škofov, ki so ga o istem problemu izrazili v svojem pastirskem pismu junija 1983. Zdi se, kot da katoličani po svetu o istem perečem vprašanju ne mislijo enako.

Eno je gotovo: nihče ne more slepo zaupati sovjetskemu politiku, ker je Sovjetska zveza policijska, nedemokratska in diktatorska država, kjer ne odloča ljudstvo, ampak partijski voditelji. Ti pa gledajo v prvi vrsti na to, da se bodo obdržali na oblasti.

Res pa je tudi, da so mnogi po svetu mnenja, da je ameriško oboroževanje vse preveč pod vplivom velikih industrijskih družbah, ki si z izdelavo vedno novega in prefinjenega orožja ustvarjajo ogromne dobičke. In se pri tem sprašujejo, ali je to orožje res namenjeno samo obrambi svobodnega sveta.

OPOZORILO CERKVE

Cerkev se je že v začetku te blazne tekme v oboroževanju z jedrskim orožjem zavedala nevarnosti, v katero se podaja današnji svet. Tako je papež Janez XXIII. v okrožnici »Mir na zemlji« zapisal: »Človeštvo je preseglo v oboroževanju dovoljeno mero. Ljudje dobro čutijo: vojna z jedrskim orožjem bi uničila naš planet. Vojna ni več sredstvo za uravnavanje sporov — če je sploh kdaj bila. Pravica, pamet, smisel življenja zahtevajo prepoved atomskega orožja.«

Tudi II. vatikanski koncil je pred 20 leti posvetil velik del razprav vprašanju moralne opravičenosti jedrskega orožja, številne škofovske konference zahodnih držav pa so na vernike naslovile posebna pastirska pisma, »da bi se pomagalo ljudem iskati novih potov v luči vere«. Danes se hočemo ustaviti predvsem pri že omenjenem pismu francoskih škofov.

slojpe v prodajo. Dr. Štoka vprašuje deželno upravo, kakšne korake namerava podvzeti za dostojno namestitve slovenskih šol, zlasti ker bo kmalu zapadla pogodba med kurijo in goriško občino glede uporabe semeniških prostorov za slovenske šole.

Goriški prefekt na obisku v Novi Gorici

Goriški prefekt Alessandro Pierangeli je v torek 27. novembra prvič uradno obiskal Novo Gorico in se tam sestal s predsednikom občinske skupščine Danilom Bašnikom. Pogovarjala sta se, kako še okrečiti dosedanje sodelovanje med obema območjema. Goriški prefekt si je nato ogledal gradnjo sabotinske ceste, novo hidroelektrarno na Soči pri Solkanu ter prodajno-razstavnici salon tovarne pohištva Meblo.

■ Sv. oče je v četrtek 29. novembra sprejel predsednika državnega urada za cerkvene zadeve madžarske republike Imre Miklosa. Miklos je bil sprejet z večjim spremstvom.

■ S posredovanjem italijanske vlade se je brez prelivanja krvi končala ugrabitev in preusmeritev somalskega letala, ki je bilo namenjeno v Kairo ter je bilo v njem 108 potnikov. Dva od njih sta bila italijanska geologa iz Firenc. Letalo so ugrabili trije somalski vojaki, ki so hoteli s tem dejanjem preprečiti izvršitev smrtne obsodbe nad sedmimi somalskimi študenti. Po izsiljenem pristanku v Adis Abebi je prišlo do večdnevnih pogajanj med ugrabitelji in somalsko vlado. Ta je obljubila, da obsojenih študentov ne bo usmrtila, etiopske oblasti pa so zagotovile preusmerjevalcem politično zatočišče.

FRANCIJA IN NJENA JEDRSKA OBRAMBA

Francoski škofje se sklicujejo na poslanico, ki jo je sedanji sv. oče v juniju 1982 naslovil na izredno skupščino Združenih narodov za razorožitev. Takole pravi: »V današnjih časih je moralno sprejemljiva obramba, ki sloni na ravnotežju sil, gotovo ne kot zaključek, ampak kot prehodno obdobje razorožitve. Tudi je neobhodno potrebno, da se za ohranitev miru ne zadovoljimo z minimumom, ker bi to lahko pripomoglo do spopada.« Naj omenimo, da je pod besedo obramba mišljena tudi obramba z jedrskim orožjem.

Obramba Francije je obramba slabotnega proti močnemu. Zaradi relativno skromnih sredstev, s katerimi razpolaga država, še vedno sloni njena strategija na napadu na naselja sovražnika. Francija ima na voljo 80 jedrskih raket, ki so nameščene na petih podmornicah in 18 raket, ki so postavljene na trdnih tleh. Te rakete lahko poletijo na razdaljo 3300 km, imajo pa rušilno moč vsaka enega megatona. Če bi taka raketa padla na večmilitonsko mesto, lahko pusti za seboj poldrug milijon mrtvih in prav toliko pohabljenec.

Po besedah britanske ministrske predsednice Thatcherjeve predstavljajo francoske in britanske jedrske rakete komaj dva in pol odstotka jedrskih zalog, ki jih ima Sovjetska zveza. Francoske rakete nimajo torej napadalnega namena; bile naj bi le opozorilo Moskvi, da se ji ne splača napasti z jedrskim orožjem, ker bi dobila v odgovor strašno povračilo.

Ker je večina francoskih raket nameščena na podmornicah, jih je zelo težko zaslediti z radarjem. To je njihova velika prednost. Negativna stran teh raket pa je, da niso natančne, zato njihov cilj ne morejo biti določeni vojaški objekti, ampak le mesta, zato se tudi imenujejo »raketne proti naseljem«. Drugi vatikanski cerkveni zbor tako uporabo raket ostro obsodil: »Vsak vojni poseg, katerega namen je brez razlike razrušitev celotnih mest in obširnih pokrajin skupaj z njih prebivalci je zločin proti Bogu in človeku samemu ter moramo tega brez obotavljanja odločno obsoditi.«

TEŽKA IZBIRA

Na vse to povedano francoski škofje v svojem pastirskem pismu takole pravijo: »Grožnja z jedrskim orožjem še ni njega uporaba. To je osnova vsake obrambe, kar čisto pozabljamo, ko grožnji pripisujemo isto težo kot uporabi orožja. Seveda, če hočemo, da bo sovražnik vzel zares našo obrambo, mu moramo dati vedeti, da bo prišlo do temu sledečih dejanj, če obramba ne bo učinkovita. Zaradi napadalnosti marksistične ideologije so svobodni narodi upravičeni, da si obrambo pripravijo tudi z jedrskim orožjem. Mi plešemo nad ognjeniškim žrelom. Na izbiro imamo ali uničenje ali suženjstvo.«

Severnoameriški škofje se v svojem pastirskem pismu pridružujejo zapovednemu mnenju, da je ob današnjih pogojih upravičena tudi obramba z jedrskim orožjem, a dvomijo, da bi taka politika zastraševanja mogla na dolgo časa služiti kot osnova za mir. Sv. oče Janez Pavel II. je isto misel poudaril v nagovoru na znanstvenike vsega sveta 20. avgusta 1982, ko je dejal: »Vi sami veste, da ne moremo smatrati obrambe z jedrskim orožjem kot končen cilj ter primerno in zanesljivo sredstvo za obrambo mednarodnega miru.«

V. Š.

■ Velik požar v delavnici rudnika Hrastnik v Zasavju je povzročil premogovnetemu obratu ogromno škodo. Osemdeset gasilcev iz 14 gasilskih enot se je borilo zoper ognjene zublje šest ur. Povsem je uničena elektro-delavnica, vse druge delavnice pa so močno poškodovane. Zgorela je tudi večina vskladiščnega blaga. Vse kaže, da je treba vzrok požara iskati v iskrji pri varjenju, ki je preskočila na vnetljive predmete.

Slovenska kulturna prisotnost na Primorskem

Pod zgornjim naslovom je Zavod za družbeno in versko zgodovino v Gorici (Istituto di storia sociale e religiosa) priredil v mali dvorani Centra L. Fogar v petek 30. novembra kulturni večer. Na programu je bila predstavitev treh novih knjig, ki pomenijo znaten doprinos k poznavanju kulturne ustvarjalnosti slovenskega človeka na Primorskem. Knjige so tem bolj pomenljive, ker so tiskane v italijanskem jeziku in so torej namenjene predvsem italijanskemu bralcu, ki tako malo pozna slovanski svet, kot je priznal prof. Fulvio Salimbeni v uvodnih besedah.

KOCIANČIČEV ZBORNIK

Prva knjiga, ki so jo predstavili, je bil zbornik o Stefanu Kociančiču. V zborniku so natisnjena predavanja s simpozija o Kociančiču, ki ga je isti zavod pripravil na začetku letošnjega leta. Sedaj so izšla v knjigi.

Zbornik je predstavil prof. France Dolinar, arhivar ljubljanske škofije in predstojnik Inštituta za zgodovino Cerkve na teološki fakulteti v Ljubljani. Predavatelj je na kratko orisal življenjsko pot Stefana Kociančiča, ki je precej preprosta: doma iz Vipave je vse šole dokončal v Gorici, bil posvečen v duhovnika, nekaj let kaplanoval v Ločniku, nato pa bil do smrti profesor v goriškem bogoslovnem semenišču. Čeprav na zunaj dokaj enolično, je bilo Kociančičevo življenje tem bolj polno študija, dela in vsakovrstnega zanimanja. O tem pričajo razni članki v zborniku, ki pa odkrivajo le en del Kociančičevega dela, saj njegova zapuščina še ni raziskana, kot je omenil sedanji vodja semeniške knjižnice prof. E. Fabbro.

Da je to res, pričajo vedno nova odkritja iz Kociančičeve zapuščine. Tako je pred kratkim Goriški muzej v Novi Gorici izdal zbirko makedonskih in bolgarskih ljudskih pesmi v Kociančičevem slovenskem prevodu pod naslovom »Brata Miladinova«. Prevode je odkril prof. Drago Stefanija, po rodu Makedonec. Gre za prevod 287 pesmi, ki so na žalost ostale do danes le v rokopisu. Iz mnogovrstnega zanimanja Stefana Kociančiča bodo verjetno še kaj odkrili.

DVE DELI TRŽAŠKIH SLOVENCEV

Za Kociančičem sta prišla na vrsto Jože in Marija Pirjevce, oba Tržačana. Zato je bilo prav, da ju je predstavila Tržačanka prof. Marija Klinc. Prof. Jože Pirjevce je namreč izdal v italijanskem jeziku knjigo z naslovom »Introduzione alla storia culturale e politica slovena a Trieste nel Novecento« (Uvod v kulturno in politično zgodovino tržaških Slovencev v 20. stol.) Začenja pa svojo razpravo z letom 1848 in jo privede do današnjih dni.

Knjigo je izdala in založila tržaška pokrajinska uprava. Z državnimi in sploh javnimi založbami je pa križ, ker svojih publikacij ne dajejo v prosto prodajo. Zato smo o Pirjevčevi knjigi, vsaj v Gorici, v petek prvič slišali, da bi jo kupili, pa sploh ni misliti, ker je v nobeni knjigarni ni naprodaj. Čemu stroški za knjige, ki jih človek ne more kupiti?

Prof. Klinc je nato predstavila še tretjo knjigo večera in sicer Marije Pirjevce »Saggi sulla letteratura slovena dal XVIII al XX secolo«. Gre za antologijo slovenskih pesnikov in pisateljev od 18. stol. do naših dni, in sicer v italijanskem prevodu. Glavno težo imajo tržaški pisatelji in pesniki, med njimi Igo Gruden, Srečko Kosovel, A. Rebuta, B. Pahor.

Ob debati je prišlo do potrditve dejstva, da morajo Slovenci sami prevajati svoje stvari v italijanščino, ker ni dobili Italijanov ali Furlanov, ki bi dovolj dobro obvladali slovenski jezik. Mislim, da bi našim sosedom Furlanom nič ne škodilo, če bi se toliko naučili našega jezika, da bi ga vsaj pasivno obvladali, tj., da bi slovensko lahko brali in razumeli.

(r+r)

Revija cerkvenih pevskih zborov v Trstu

V nedeljo 2. decembra je bila v Kulturnem domu v Trstu že tradicionalna revija pevskih zborov, ki jo prireja Zveza cerkvenih pevskih zborov. Na prireditvi je nastopilo dvanaest zborov s Tržaške, ki leto za leto sodelujejo na tej pevski manifestaciji, poleg tega pa še bogatijo posamezne prosvetne in kulturne nastope (poleg seveda cerkvenega petja) po svojih vaseh, v mestu in po celi Tržaški.

Letošnja prireditev je bila posvečena spominu nedavno umrlega tržaškega glasbenika Staneta Maliča, skladatelja in pevovodje, ki je s svojim delom toliko prispeval v tržaško in sploh zamejsko slovensko kulturno, posebej glasbeno dejavnost. To je posebej poudaril v svojem uvodnem nagovoru predsednik ZCPZ dr. Zorko Harej. Ta je med drugim podčrtal Maličevo plodovito dejavnost od glasbenega učitelja do zborovodje in skladatelja.

Stane Malič je učil v mestu in po vaseh, tako v nevarnih letih med obema vojnama kot potem po drugi svetovni vojni. Njegova skladateljska dejavnost pa se razteza v časovnem loku od leta 1939 do 1982, najbolj morda še med leti 1956-1974, ko je deloval s cerkvenim zborom na Opčinah. Pisal je skladbe za klavir, violino, glas in klavir, zbor in orgle, za sam zbor. Malič je skladal tako posveto kot cerkveno glasbo. Napisal je kar sedem slovenskih maš, štiri očenaše in različne pesmi. Njegove skladbe so pevne in prijetne, delo občutljivega glasbenika, ki je zaradi dolgotrajne zborovske prakse dobro poznal pevsko tehniko in tudi pevčevo dušo.

Težko bi bilo v kratkem zapisu zabeležiti podrobno glasbeni potek nedeljskega vsekakor uspelega koncerta, ki je pokazal stopnjo rasti in prizadevanj pevskih zborov s Tržaškega. Zato bo možno poudariti le kako misel, ki se ob taki reviji porodi. Predvsem, kdo so bili nastopajoči. V prvem delu so nastopili sledeči zbori (v oklepaju pevovodje): zbor M. Kogoj iz Trsta (N. Žerjal-Zaghet), sekstet Slomšek (S. Malalan), Fantje izpod Grmade (I. Kralj), cerkveni zbor iz Skednja (M. Družina), cerkveni zbor iz Rojana (H. Mamolo), dekliški zbor Slovenski šopek (L. Smotlak). V drugem delu pa so se zvrstili: dekliški zbor Devin (H. Antonič), zbor Mačkolje (C. Marc), ženski zbor Repentabor (T. Beden-

čič), cerkveni zbor Novega sv. Antona (E. Race), ženski zbor Boljunc (Karmen Koren) in zbor Sv. Jernej z Opčin (F. Pohajac). Vsak zbor je nastopil s tremi pesmimi; spored je delno neposredno prenašala tudi tržaška radijska postaja. Napovedoval je Aleksij Pregarc.

Kaj bi v par vrsticah zapisali k poteku celotne manifestacije? Vsekakor je lepo uspela, udeležba je bila številna, tudi če morda nekoliko šibkejša v primeru z lanskim letom. Program je v glavnem temeljil na priredbah narodnih pesmi, zbori pa so imeli tudi skoraj vsi po eno Maličevo skladbo. En sam zbor je imel na sporedu tudi polifonsko skladbo (Palestrina), oz. eden liturgično staroslovansko skladbo. Poleg tega so bili zastopani tudi znani tržaški skladatelji, kot Venturini, Vrabec, Harej, Boštjančič in Grbec. Od svetovnih glasbenikov pa sta bila na programu skladatelja Haydn in Dvorak.

Če naj tu še kaj pripomnimo, bi lahko zapisali, da so bili programi posameznih zborov nekako enoviti. Verjetno pa bi kazalo, da bi v bodoče zbori še bolj posegli — vsaj v mejah zmogljivosti — tudi med sodobnejša in delno zahtevnejša dela, kar bi gotovo bilo v korist za postopno umetniško rast zborov samih. Sicer je bil izbor predlaganih skladb po svoji lep in tudi smotrni, saj je prikazal dober del zlati naše ljudske pesmi v umetni obdelavi.

Izvajalska raven posameznih zborov seveda ni bila povsem enaka. Lahko smo za beležili boljše izvedbe pa tudi še manj izdelane oblikovane skupine. Gre namreč za široko razvejano paleto zborovskih ansamblov, ki si gotovo vsi prizadevajo doseči zaželeno raven. Pri tem pa ne želimo, da bi se pevski prizadevanja naših zborov na splošno izkazala za vedno bolj pozitivna in usmerjena v vedno bolj oblikovane in izdelane smotre.

ZCPZ zasluži pri vsem tem vso pohvalo za organizacijo te velike in tradicionalne prireditve, ki skupno z goriško Cecilijanko in revijo Primorska poje predstavlja glavna prizadevanja zamejskih pevskih zborov in njih zborovodij.

Spectator

P. S. - Ob zaključku smo prejeli še strokovno oceno prof. Ubalda Vrabca. Objavimo jo prihodnjik.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Ministrski predsednik Craxi in zunanji minister Andreotti sta obiskala Alžir in se tam zadržala dva dni. Alžirski oblasti so bile obiska kar veselo, saj so se ohladili odnosi do Francije in Španije. Alžirija si želi od Italije predvsem orožja, čeprav se kot članica nevtrščenih držav uradno napreza za mir. Italija s svoje strani pa bi rada povečala svoj izvoz v to državo, saj trenutno uvoz presega izvoz.

V soboto 1. decembra je bil izročen prometni predor pod Gran Sasso v Abrucih, ki povezuje mesti L'Aquila in Teramo. Predor je dolg 10.200 m in je dvosmeren, ker še ni zgrajen vzporedni predor v nasprotni smeri. Stroški so znašali 200 milijard lir, gradili pa so ga celih 16 let. Predor je odprl ministrski predsednik Craxi.

Ker je Jugoslavija priznala še ne obstoječo »Demokratsko arabsko republiko Saharai«, ki jo hoče gverilsko gibanje Polisario ustanoviti na ozemlju bivše španske Sahare, a ga je po odhodu Španije zasedel Maroko leta 1979, je ta država prazgodela diplomatske stike z Jugoslavijo. Do sedaj je papirnato saharo republiko priznalo 62 afriških in latinskoameriških držav, Jugoslavija pa je prva med evropskimi, ki je to storila. Očitno zelo rada podpira vse tiste gverile, ki se že vnaprej opredelijo za »demokratske«. Kakšne vrste demokracija pride potem navadno ven iz tega gverilskega vojskovanja, pa so priče Angola, Mozambik, Nikaragva, pa tudi sama Jugoslavija.

Grški ministrski predsednik se je mudil proti koncu preteklega tedna v Italiji. Prvi dan se je sestel s Craxijem, drugi dan pa je obiskal sv. očeta v Vatikanu in kosil s Pertinijem. Pogovore je imel tudi z obrambnim ministrom Spadoliniem. Ta ponedeljek je pot nadaljeval v Dublin na Irskem, kjer so se zbrali predstavniki vseh desetih držav, ki sestavljajo Evropsko gospodarsko skupnost. Glavni predmet pogovorov je bil pristop Španije in Portugalske v EGS. Težave so zaradi vina in ribolova, ki bi ogrozila dejavnost v ostalih državah.

Praznovanja sv. Petra v Vatikanu se vsako leto udeleži posebno zastopstvo pravoslavne Cerkve iz Carigrada, katoliška delegacija pa se udeležuje praznovanja sv. Andreja v Carigradu. Tako tudi letos. Delegacijo je vodil kardinal Willebrands, ki je predsednik Tajništva za zedinjenje kristjanov.

V Parizu sta se srečala predsednik francoske republike Mitterand in britanska ministrska predsednica Thatcherjeva. Oba sta razgovore označila za zelo priščne. Dogovorila sta se, naj se takoj imenuje skupina izvedencev, ki bodo pripravili vse potrebno za gradnjo podmorskega predora med Francijo in Anglijo pod Rokavskim prelivom. Thatcherjeva je za to, da se predor zgradi z zasebnim kapitalom. Britanska predsednica je tudi dejala, da ne veruje v možnost združenih evropskih držav po severnoameriškem vzorcu. Namesto tega naj bi prišlo do povečanega sodelovanja med temi državami.

Irak je obnovil diplomatske odnose z ZDA, ki so bili prekinjeni vse od leta 1967, ko je prišlo do vojne med Izraelom in sosednjimi arabskimi državami. Večletna iraško-iranska vojna je bila za iraško vladno glavni nagib, da si zagotovi blagohotno nevtralnost Washingtona in spet naveže stike z njim. ZDA pa hodi nova smer, ki jo je zavzel Irak, zelo prav, ker bi morebitni poraz te države utegnil zadati ameriškim interesom na tem območju zelo hud udarec, saj bi ogrozil vlade v drugih z nafto bogatih državah ob Perzijskem zalivu.

Slovenci po svetu

Misijska nedelja in zlata poroka

Zadnje nedeljo v novembru posvetijo običajno rimski Slovenci slovenskim misijonarjem. Tudi zbirka, ki jo skrbno pripravijo s posebnimi povabili, gre izključno za slovenske misijonarje. Letos jo bodo deležni tisti na Madagaskarju in v Togu. Letošnja govornika sta bila kar dva: dr. Bruno Korošak in dr. M. Jezernik, ki sta nam iz svoje potniške torbe prikazala stanje semenišč, lahko bi rekli vse Afrike, saj se njun opis začne v Lesothu v Južni Afriki in se pomika prav do Kaira. Opis ni bilo običajno pripovedovanje, pač pa je bil bolj podoben globokemu razmišljanju, ki je poslušalce postavilo pred bistvena vprašanja katoliške misijonske akcije.

Naključke je naneslo, da sta ravno za to priložnost prišla v Rim slaviti svojo 50-letnico poroke k svoji hčeri Ireni in tasto

Ediju Košuti Alojz in Marija Lupinc iz Nabrežine. Vsa liturgija je dobila ob misijonski resnosti vesel družinski prizvok. K temu je pripomoglo slovensko petje in nagovor. Zadnji pečat, zadnja kapljica, ki je napolnila kelih veselja, pa je bil blagoslov sv. očeta, ki ga je podelil zlatoporočencema, otrokom Ireni, Bogomili in Danilu ter zetu.

Gorjansko pri Komnu in Rim. Dolga pot, a prijetna, ako jo romar prehodi z veseljem in mirnim srcem. - K. M.

Tudi Slovenci so sodelovali ob papeževem obisku v Kanadi

V kanadski provinci Ontario z glavnim mestom Toronto živi trenutno največ Slovencev. Pri papeževem obisku v septembru letos je med 17.000 reditelji sodelovalo 82 slovenskih mož, žena, fantov in deklet. Francu Paznarju je bila naložena naloga ureditve stadiona, na katerem se je zbralo ob srečanju s papežem pol milijona ljudi. Paznar se je izkazal kot dober organizator. Slovenski zbori iz Toronta in Hamiltona (115 pevcev) so zapeli pred papeževo mašo v torontski stolnici Kimovčev »Ti si Peter Skala«, med samo mašo pa so se vključili v množični zbor 8.000 pevcev. V špalirju pred stolnico so naše narodne noše vzbujale veliko pozornost. Med tistimi, ki so prinesli darove na oltar, je bila tudi Slovenka Francka Cerar. V stolnici je sv. oče posvetil tudi ploščo, ki bo vzidana v oltar kapele v bodočem domu za ostarele in nosi napis: »To ploščo je za Dom Lipa blagoslovil papež Janez Pavel II. ob obisku Toronta«.

Kamenčki

Bodimo si odkriti

Hanzi Tomažič, mladi urednik koroške »Nedelje«, je zapisal: »Bodimo si odkriti: veliko težje in zahtevnejše je iti k sosedu, ki ima šoloobvezne otroke, in mu priporočiti dvojezični pouk, kakor pa sodelovati pri demonstracijah.«

Nauk za nas: Veliko težje in zahtevnejše je narediti potrebne korake, da ti vrnejo tvoj originalni priimek, ki so ti ga poitalijančili, kakor pa sodelovati pri demonstracijah za dvojezične table ob vhodu v vasi, kjer ima morda še vedno polovica prebivalcev poitalijančene priimke.

Bodimo si odkriti: Marsikomu manjka osebne poguma in doslednosti.

(r+r)

ZORA PIŠČANC

Blagovestnika Slovanov

Goriška Mohorjeva družba je vključila v svoj knjižni dar za leto 1985 knjigo »Blagovestnika Slovanov«, ki jo je spisala znana goriška pisateljica Zora Piščanc. S to knjigo je začela tako pisateljica kot tudi GMD počastiti tisočletni jubilej smrti sv. Metoda.

Nova izvirna knjiga Zore Piščanc se nam predstavi v prikupni obliki. Barvna platnica nam prikazuje sveta blagovestnika Cirila in Metoda. Knjiga je razdeljena na dva dela in epilog. Prvi del opisuje življenje in delo slovenskih blagovestnikov ter njihovih učencev. Konča se s smrtjo sv. Cirila v Rimu. Drugi del pa predstavlja neustrašeno in neuklonljivo osebnost sv. Metoda, ki se bori za cerkvenopravne pravice pokristjanjenih Slovanov. Konča se s smrtjo sv. Metoda. V epilogu je nato govora o nadaljevanju poslanstva sv. bratov, ki so ga njeni pregnani učenci uspešno opravili med južnimi Slovani.

Knjiga, ki bi jo lahko imenovali tudi zgodovinski roman, je verjetno do sedaj najboljša knjiga Zore Piščanc. Napisana in utemeljena je na podlagi zgodovinskih virov, ki segajo v dobo sv. bratov. Tem zgodovinskimi dokumentom, ki so kakor nekakšno ogrodje ali okostje, je pisateljica z izrednim občutkom in ljubeznijo dala življenjsko moč in človeški duh.

Kdor bo prebral knjigo, se mu bo zdelo, da je sam priča dogodkom, ki so bili pred 1100 leti. Ne gre tu za zgolj nanizanje posameznih dogodkov, temveč za čutenje oseb, ki so v knjigi prikazane. Sv. Ciril ni samo najbolj izobraženi mož v tedanjem Solunu ali Carigradu, temveč tudi mož s srcem, polnim krščanske ljubezni, tako do Zvezdane kot do najbolj zapuščenih in potrebnih. Sv. Metod je čudovit in neustrašen pred svojimi preganjalci in mučitelji. Obenem pa je njuno srečanje najprej z Rastislavom in njegovo družino ter pozneje s knezom Koceljem in njegovimi družinskimi člani zelo pristrčno in ljubeče.

Umrli je misijonski brat Leopold Vidmar

P. Jože Cukalé SJ nam je sporočil, da je 18. novembra v starosti 83 let v Indiji umrl zaradi razkroja jeter (ciroze) misijonski brat Leopold Vidmar iz Družbe Jezusove. Rodil se je 26. julija 1901 v Brusnicah na Dolenjskem. Jezuit je postal leta 1922. V misijonih je deloval skoro 50 let. Misijonaril je po vsej Indiji, največ pa v Bengaliji v 24. Parganasu (okrožju), kjer so slovenski jezuitski misijonarji v času pred drugo svetovno vojno namerali ustanoviti samostojen bengalski misijon. Od vseh slovenskih misijonarjev je sedaj aktiven le še p. Jože Cukalé z Vrhnike, ki je prišel v Indijo po zadnji vojni.

Brat Leopold Vidmar je bil moč neverjetnih energij in sposobnosti. Gradil je cerkve, poslopja, redovne hiše. Zadnje njegovo veliko delo je cerkev sv. Antona Padovanskega v Kaurapukurju, kjer deluje p. Cukalé. Kljub svojim tedanjim 75 letom je skakal po lestvah in bambusovih drogih kot veriverica. Zagrebški nadškof in kardinal Kuharič je ob svojem obisku pri p. Cukaletu dejal, da bi bil vesel, če bi mogel imeti tako katedralo kot je cerkev v Kaurapukurju, delo Vidmarjevih rok in izraz njegovega genija.

Kakor pa je bil pokojni brat spreten v svojih rokah, tako je bil tudi teološko zelo izobražen. Rad se je udeleževal teoloških debat in neuklonljivo vztrajal na svojih stališčih, tako da se ga je oprijel vzdevek »nezmotljiv«. A ker je bil iskren, pravi Natanael, v katerem ni zvijače, ga je vse rado imelo. Na obrazu neprestan nasmeh, v torbi pa vedno kak priboljšek za tiste, s katerimi se je srečeval.

P. Cukalé zaključuje svoje pismo takole: »Skupaj sva opravljala zadnje duhovne vaje. Vstopil je v mojo sobo, pokleknil na tla in se spovedal. Stari izgarani misijonar se je obtožil pred Bogom, on, ki smo ga vsi cenili zaradi globoke vere in čistega življenja. V bolnišnici ga je obiskal tudi kardinal Pikači. Brat je ležal v globoki nezavesti. Kardinal se mu je po molitvi zahvalil, da se je izgaral v bengalskem misijonu. Težko se je bilo prisotnim vzdržati solz. Brat Leopold, božji Misijonar naj te poplača v svoji hiši počitka!«

Srečanje mladih v Rimu

Po molitvi angelovega čiščenja v nedeljo 25. novembra je sv. oče v nagovoru povabil mladino, naj se zbere prihodnje leto na začetku velikega tedna v Rimu, da bi skupno izpričali, da je Kristus naš mir. Leto 1985 bo mednarodno leto mladine. Mladina naj bi se zbrala v Rimu v soboto pred oljčno nedeljo in na oljčno nedeljo.

Izšle so knjige Goriške Mohorjeve družbe za leto 1985

1. **Koledar** - dokumentacije in pričevanja o življenju in delovanju v zamejstvu
2. **Blagovestnika Slovanov** - (Zora Piščanc) - zgodovinski roman o sv. Cirilu in Metodu
2. **Melodija** - (Saša Martelanc) - zbirka črtic
4. **Primorski Slovenski Biografski Leksikon** - II. knjiga - 3. snopič

Pastirski obisk v Dolini

Po dolgem čakanju smo doživeli veselo snidenje z našim škofom. Najprej je obiskal Prebeneg (25. nov.), kjer se je srečal s tamkajšnjimi verniki, ki bi ga radi obdržali v svoji sredi celo dopoldne. Osvajala jih je škofova dobrot in prijaznost. Visokega gosta je pozdravil deček, deklica pa mu je izročila šopek cvetja. Cerkev je bila okusno ozaljšana kakor za velike praznike.

Nato je g. škof prišel v Dolino, kjer ga je številna množica sprejela z zvonjenjem, deklamacij, rožami, venci in napisom »Dobrodošli«. Sledila je sv. maša, med katero je cerkveni zbor dovršeno pel. Med darovanjem je g. škof delil podobice v spomin na vizitacijo.

Popoldne je bil sprejem v Mladinskem domu. Veliko ljudi se ga je udeležilo. S svojim nadpastirjem smo prebili nekaj uric v vselem razpoloženju. Visokega gosta je pozdravil predsednik doma, nato je zbor »V. Vodnik« zapel nekaj priljubljenih pesmi. Ljudje so pa kramljali ob zakuski.

Drugi dan je naša mladina pozorno poslušala zgodbo o bogatem mladeniču iz evangelija in kako naj vsak odgovori na Jezusovo vabilo. Večje število otrok je pod vodstvom prof. Vihre Kodrič ubrano zagrlo na flavte. Sledila je maša, pri kateri so vsi sodelovali. Na koro je pel naš mladinski zbor, ki nastopa pri maši ob sobotah. Zvečer je bilo srečanje z verniki italijanskega porekla. Udeležba pa je bila bolj pičila.

V torek 27. novembra je msgr. Bellomi obhajal sedmo obletnico svoje škofovske posvetitve pri redovnicah, ki imajo na skrbi nekatere starejše osebe. G. škof je

zelo poudarjal medsebojno ljubezen in složnost. Zvečer pa se je srečal s starši. Ker sami roditelji niso kos važni nalogi vzgoje otrok, je g. škof toplo priporočil skupno nalogo vseh staršev, da se bo mladina pripravljala za življenje, da ne bo vsa po enem kopitu in da bo hodila po poti življenja s svojimi nogami.

Zadnji dan je g. škof obiskal nekatere bolnike. Pokazal je zelo čuteče srce do trepečih in je znal najti primerno besede v tolažbo. Vsem je podelil svoj očetovski blagoslov. Zvečer pa je maševal za naše pokojne. Zatem je šel v poset k zboru »V. Vodnik«. Tam so mu prikazali zgodovino društva od ustanovitve do danes. G. škof je priporočil vzajemnost in požrtvovalnost, ki sta potrebni za uspešno kulturno delo.

Ob svojem nadpastirskem obisku si je g. škof ogledal cerkvi na Prebenegu in v Dolini ter ugotovil potrebo po raznih popravilih. Menim, da bi morale tudi javne oblasti prisrčno pomagati, ker sami ne zmoremo vseh stroškov.

G. škof je med svojim obiskom srečal veliko ljudi, ki se bodo še dolgo spominjali tega obiska. Toplo nam priporoča globoko krščansko življenje, skrb za vzgojo mladine in podobno. Tako bodo dobri postali bolj, mladi pa naj se oklenejo Boga v zavesti, da se naše življenje ne sme in ne more omejevati zgolj na materialne dobrine.

G. škofu se naša župnija zahvaljuje za obisk in nauke, ki smo jih bili deležni. Zelo radi bi dočakali še veliko obletnic njegove posvetitve in da bi Bog blagoslovil njegovo delo, ki naj bi obrodilo mnogo-teren sad. R. B.

JOZE CUKALE SJ, INDIJA

Pahorjev „Tržaški mozaik“

Prebral sem to zame izredno zanimivo knjigo. Zame, ki sem precej daleč od Trsta, pomeni kakor požirek chiantija.

Pahorjev Mozaik je prava literatura. Primerjam ga z Rudom Jurčecem in Mirkom Javornikom »Pero in čas«. Tudi Boris hodi skozi Svetlobe in Sence. Včasih pa zaide v gluho lozo, če naj rabim Kocbekov izraz. Francoski kulturniki so dali svetovni literaturi velika bogastva, so pa tudi ukradli Evropi veliko vrednot, morda tudi Pahorja. Na strani 221 ne moreta iz evropske zagate niti Peric niti Pahor. Oba zaključujeta, da se jima je nekje nekaj zataknilo. Kje?...

Zakaj marksistova nova stvarnost ne pokaže poti iz smrti v življenje? Indijska filozofija in literatura vsaj nakazujejo pot. Solženicim postavlja tistim, ki so pomagali graditi zgolj materialno kraljestvo na zemlji vprašanje, zakaj ne rešijo na primer problema smrti? Religija je opij za ljudstvo. Tej stari frazi se danes še ruska mladina smeje. (A. Goričeva, ker je na svoji koži občutila, kar Pahor čudovito lepo izpoveduje. ... Na svoji koži smo to občutili in še čutimo, kam to vodi...).

Z globoko simpatijo odkrivam Pahorjev svet. Večkrat omenja Sartra. Ta moderni eksistencialist pravi, da ga je pogled na policijskega »boga« v simbolu velikega očesa, ki vse obisti človeške raziskuje, odvrnil od vere. Tudi naš kulturnik je ostal globoko ranjen, ko so laški prelati v njegovih semeniških letih zasledovali slovenske bogoslovce. Moj sorodnik in Borisov prijatelj France Svet mi je dovolj pripovedoval o fašističnem preganjanju Slovencev v semenišču. Svet je umrl, verjetno bolj zaradi svoje mehke narave, medtem ko je Pahor ostal živ, a se mu je tista rana zastrupala... Ostal je duhovni invalid. Nekomu so ubili dušo — tudi narodu jo ubijajo — sistematično n. pr. danes v matični Sloveniji. Morda se bo Pahor nasmehnil tej trditvi, pa je jasna kot beli dan. Škoda Pahorja in njegovih talentov. Z Rebulo, Beličcem, Kocbekom ter ostalimi kulturniki bi lahko zgradili most čez ocean nesprave v našem dvomilijonskem narodu, katerega mozaik je danes popackan, oskorjen s tujo tvegano učenostjo... A ni še vse zamujeno. Moj profesor, čudoviti Breznik, je vsakdan molil za slovenske kulturnike, da bi jih obsijala luč, kakor je Paul Claudela nekje sredi Pariza...

Ze dolgo me zanima Kocbekova enigma (uganka). V Mozaiku me je dregnil stavek, ki je Kocbekov, če se ne motim: Kake hekatombe (kupe mrličev) bi si prihranili, če bi sledili Kocbeku in njegovemu Premišljanju o Španiji. Morda bi bilo res manj mrtvih, kakor so jih imeli precej manj Čehi. A izgubili bi svojo slovensko identiteto, svojo podobo. Postavljam antitezo: Z rdečo Španijo in Stalinovo Rusijo bi bila danes Evropa še mnogo bolj rdeča in čisto po svoji krivdi. General Franco ni bil nikak svetnik, pa tudi ne kak Mussolini in Hitler. Še preden je korakal Broz po španskih grebenih in zbiral v nabor borec proti Francu, ki je bil takrat še v Afriki, je že tekla kri z nožev republikanskih mesarjev. Pravil mi je pater Zurbitu, kaj se je dogajalo po Španiji in če hočete po Kataloniji in drugod. Vsi njegovi bratje so padli pod streli levičarjev, ko pa se je Broz prikazal, se je to stopnjevalo še huje. In takrat je začel Edi s svojimi lepimi napevi, ki so nas fascinirali.

*Na tihe orglice igram,
kakor od nekaj vas spoznam,
Prišla bo prišla črna noč,
zrasla bo zrasla moja moč...*

A ker je bil odpor proti komunizmu veličastnejši kot drugod, zato je Slovenija plačevala strašen davek hekatomb, pa je Tito strateško ugotovil, da mu je Stalin prav tako nevaren kot relikvije brez procesa poklanjih Jugoslovanov. Da preživi, mu je ostala samo ena pot jugo-neokomunizma. Drži?

Ko so pritisnili zahodni kapitalisti Nemce pred zid s tem, da so ohranili svoje kolonije, nje pa izrinili iz afriške tekme, so izrodili spako — Hitlerja. Kdo je kriv nacizma?

A pogledva malo ozadje! Vatikan ni nujno središče krščanstva, nima zmeraj najbolj srečne roke v politiki, ima pa tisočletno izkustvo na diplomatski ravni in je najboljše informiran institut na svetu, naravnost s preroško veljavo, da kristjanu ni treba preveč »tvegati«. Svarilo iz Rima pred komunistično »la main tendu« (ponujano roko) ni našel plodnih tal med krščanskimi socialisti. »Po njih sadovih jih boste spoznali«, je zapisano v evangeliju.

Kaj ste storili iz Slovenije, se nevidna fronta izprašuje danes? Sam slovenski

kulturnik Vidmar je zaskrbljen: »Kako resna je nevarnost za slovenski kulturni obstoj dokazuje dejstvo, da se je celo Vidmar, ki ob drugi Jugoslaviji ni bil ravno kritik jugoslovanstva, le oglašil v obrambo slovenskih narodnih vrednot. Upajmo, da ta njegova izjava ni zadnja če hoče popraviti to, kar je v preteklosti zavestno zakrivil« (Slov. država, januar 1984). George Orwellova futuristična satira »1984« se je kot nepopisno neurje strahotno zgrnilo nad slovenski narod že pred 1948, ko je to delo napisal in še danes traja...

Tisti, ki niso bili zaprejeni v OF, ali tudi niso stali ob strani kot OR, so jasno predvideli Dolomitsko izjavo, posebno odkar so se ponesečili poluradni poskusi zediniti slovensko levico in desnico s proporcionalnim vodstvom za narodovo osvobodjenje. »Bolje je, da eden umrje za ljudstvo, kakor da propade ves narod...« Zato je padel Ehrlich in stotine voditeljev, da postane Slovenija najbolj zahodna provinca Sovjetije, kakor je žuborela tiha pesem: »Od Urala do Triglava, Stalin Jože tebi slava...« Zares padel je prerok Ehrlich, rod je zaspal, narod se smrtnim sencam je predal... Partija je začela igrati s proti partijo šah, narod je gledal in čakal in bilo ga je strah, pričel je izgubljati, padel je iz nesvobode v sužnost.

Ceravno Pahor ni na desnici, mu je treba priznati umetniško višino, bogastvo izraza. Se zmeraj uživam, kadarkoli ga odprem in na katerikoli strani. Da ne bi postavljaj na oder dogajanja oseb po imenu, bi njegov mozaik lahko postal roman, ne le dnevnik primorskega kulturnika. S svojimi kritičnimi, morda včasih prenatrpanimi zaključki pa vzpodbuja nespornost stran k odgovoru in tudi k izpraševanju vesti. V kakšnem smislu? Za zgled!

Ko so Lahji zasedli polovico naših krajev, smo šli s »Stankom« in polovico študentarije na piknik. Stankov oče je bil Primorec, mati pa domačinka. Nalezel se ga je prav pošteno in čeprav mu nisem preveč zaupal, se je vendar pričel razodevati. »Jože, jaz sem komunist! In veš zakaj?« Vsi smo prisluhnili. »Ti si šel v semenišče, tebi ni znano, kako sem se prebrijal z instrukcijami in stradal. Nihče mi ni prišel na pomoč. Samo eden. Partija...«

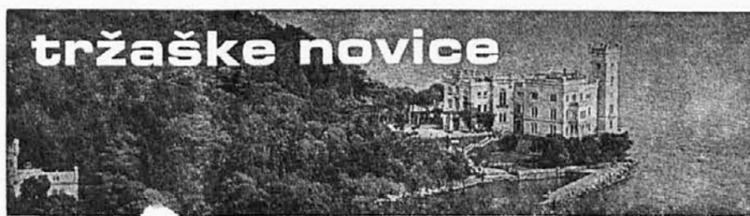
PRISPEVAJ VELIKODUŠNO ZA NOVO SLOVENSKO TELOVADNICO V GORICI! S TEM BOŠ PRIPOMOGLI, DA BO NAŠ MLADI ROD OSTAL SLOVENSKI.

Veliko je bilo Trinkov, Finžgarjev in prelatov Marijanišča in vendar še veliko premalo. Se zmeraj je bilo precej kraljev na Betajnovi in pred njih očmi so mnogi zašli v gluho lozo. Eden od njih Stanko, ki je padel kot narodni heroj na Belokranjskem. To je bilo v tistem času, ko je moj brat kot predsednik kluba »Močilnik« izobčil Franceta Popita, ker je javno zagovarjal Hitlerja, še preden je ta segel v roke Jožetu Džugasviliju. Danes je Popit velika živina v partiji Slovenije. Da ne sežem preveč na levo, treba se bo potrkati in prsa in preiti od lupine k jedru. Morda pa le pride do sprave, saj nam vsem teče voda v grlo.

Tržaški mozaik je velika obramba manjšinskega vprašanja. Na različni ravni nadaljuje Pahor Ehrlichovo delo. Hvala Bogu in precej učinkovito. Ve, kje je srčika problema.

Mislím, da bi Pahor napisal še vse več zanimivega za zgodovino narodove bodočnosti, pa je moral imeti eno oko, če ne oboje uprtih v zemljepisno pogojenost in vezanost tiskarne, ki mu je knjigo tiskala. Zato ni šel niti tako daleč kakor njegov prijatelj Kocbek. Industrializacija je pripravila kmečko vprašanje v Sloveniji v akutno brezkrvnost 12.000 brez sodbe poklanjih sinov, katerih kosti trohijo po Rogu in drugod. Ohromeli so gozdovi in polja, saj so bili poklani povečini sinovi malih posestnikov. Kmet je svoboden, delavec je igračka v rokah delavskih unij. Kako sem se začudil paradoksu: iz krščanskih korenin je zraslo neko dekle v svobodno ozračje! To je čisto šovinistična Vidmarjeva teza, češ, da svet ne osporava kristjanova umetniške ustvarjalnosti, da jim religija hkrati to svobodo jemlje.

Shakespeare, Dante, Chesterton se morajo v grobu obračati ob taki krilatici in Cankar, Balantič in Kosovel tudi. Taka je pač marksistična dialektika.

Medžupnijski svet — potreba današnjega časa

Slovensko Cerkev na Tržaškem delimo v tri pastoralna področja: mesto, Breg in Kras; čeprav smo si v sosedstvu, ima vsako področje svoje probleme.

Logično pa obstajajo skupni problemi, s katerimi se moramo vsi soočiti in zavzeti skupna stališča v pastoralnem delu. Sodobna oblika tega skupnega soočanja je medžupnijski svet, katerega nameravamo postaviti na noge v skupnem srečanju, ki bo v nedeljo 16. decembra v prostorih Slovenske prosvete v ul. Donizetti 3. Ta oblika je danes nujna, če želimo pokazati sebi in drugim, da smo med seboj povezani, da nas vodi zavzetost v skupnih problemih.

Vsako najmanjše podjetje, športna in kulturna društva, politične stranke in sploh vse večje in manjše ustanove imajo danes svoje občne zbornice, kjer pregledujejo opravljeno delo, načrtujejo in iščejo zboljšanje v vseh smereh. Samo mi naj bi bili brez takega višjega organa?

Časi so danes zreli, vsak duhovnik ima okrog sebe skupino ljudi, verske organizacije, čeprav maloštevilne so delavne. Potrebna je še ta skupna povezava, naša dobra volja, naša skupna odgovornost. - d. j.

V dvoran tržaškega semenišča, ul. Besenghi 16 bo govoril v sredo 12. dec. ob 19. uri dr. Ferruccio Clàvora o verskih, človekovedskih in družbenih vidikih

KRŠČANSKE SPRAVE

med različnimi jezikovnimi kulturami. Predavanje bo v italijanščini.

Proslava 60-letnice pisatelja A. Rebule v Ljubljani

V dvoran Slovenske Matice v Ljubljani je v ponedeljek 26. novembra potekala kulturna prireditev ob 60-letnici pisatelja Al. Rebule. Prireditev sta pripravila založništvo SM in Društvo slov. pisateljev. Prisotnih je bilo kakih 150 gostov, med njimi pomožni ljubljanski škof Stanislav Lenič.

Glavni govor je imel univ. prof. slavist dr. Jože Pogačnik, ki je podal glavne značilnosti Rebulovega pisateljskega ustvarjanja. Igralec Polde Bibič je prebral dva še neobjavljena pisateljeva teksta in sicer »Trije z one strani«, kjer Rebula na učinkovit način prikaže tri različne like italijanskih razumnikov, ki so na en ali drug način prišli v stik s slovensko prisotnostjo in ustvarjalnostjo; v drugem tekstu »Tri ekloge izpod Skalnatih gor« pa je del zapisov iz Rebulovega potovanja po ZDA.

Ob koncu prireditve pa je jubilar sam prebral svoje premišljanje »Biti Slovenec — danes«. V njem je opozoril na tri napake, ki se nevarno kažejo med nami. Gre za občutek krhkosti, ogroženosti in podeželjskosti. Če bodo te tri napake še naprej rasle ter prerasle slovensko duhovno razsežnost in njeno zavest, se bo zgodilo, da če bomo izginili, bo do tega prišlo po naši lastni krivdi. Zato je Rebula svoja izvajanja zaključil z mislijo: »Kaj naj si zato človek bolj želi kot nekaj zdrave narodnosti? Samo enkrat mu je namreč dano razkošje, da je Slovenec!«

Na praznik Brezmadežne 8. dec. ob 15. uri bo v župnijski cerkvi v Dolini maševal letošnji novomašnik

g. STANKO FAJDIGA

Skupno bomo molili za duhovniške poklice. Sodeloval bo tudi deklški zbor Slovenski šopek iz Mačkollj. Vabijo župnijske skupnosti v Bregu.

Novi skavtski načelnik v Trstu

Fantovski voditelj Slovenske zamejske skavtske organizacije v Trstu so na dobro obiskani seji 26. novembra izvolili novega fantovskega skavtskega načelnika v Trstu. To je inž. Marjan Jevnikar, ki je že doslej vrsto let opravljal odgovorne naloge v skavtskem vodstvu.

Dosedanji načelnik je bil Vinko Ozbič. To prostovoljno in odgovorno službo je opravljal celih 16 let. Kot je bilo poudarjeno na seji, so pomenila ta leta viden premik skavtskega gibanja naprej, k veliki številni in kakovostni rasti ter ugledu v javnosti. V tem obdobju je prišlo do združitve deklške ter fantovske veje ter tržaškega in goriškega dela organizacije, do treh slovenskih zamejskih jamborejev in podobno.

Ko se je Ozbič zahvalil za besede priznanja in je voščil uspešno delo novemu načelniku, je poudaril, kako so zasluge za uspehe sad trdega in požrtvovalnega dela široke skupine ljudi, v katero je treba s hvaležnostjo prišteti tudi tiste nekdanje voditelje, ki so v prvih letih sejali to, kar lahko danes žanjemo.

Naš koledar 1985

Tržaška Duhovska zveza je pred kratkim izdala »Naš koledar 1985«. Koledar obsega 12 barvnih slik naših cerkva na Tržaškem in Goriškem. Na naslovni strani je naše morje z Miramarskim gradom in z našo kraško planoto v ozadju. Na januarski strani je slika podružne cerkve presv. Trojice v Krogljah pri Dolini, na februarjski podružna cerkev sv. Antona puščavnika na Prebenegu, na marčni župnijska cerkev sv. Marije Magdalene na Kolonkovicu, na aprilski podružna cerkev sv. Barbare pri Miljah, na majski Kraljeva slika Matere božje v Pevmi, na junjski župnijska cerkev sv. Ane v Pevmi, na julijski notranost cerkve na Pesku, na septembrski cerkev sv. Lovrenca v Ronkah, na avgustovski, oktobrski, novembrski in decembrski strani pa Kraljeve slike iz cerkve v Standrežu. Vsak mesec nas opozarja na naše skupne praznike in nam stavi pred oči po en poučen in za življenje važen pregovor. Novost letošnjega koledarja je urnik nedeljskih maš na Tržaškem in Goriškem, ki je na hrbtu naslovne strani. Koledar je namenjen našim družinam na Tržaškem, Goriškem in v bližnjem zdomstvu. Dobi se lahko pri vseh naših dušnih pastirjih, v Katoliški knjigarni v Gorici in pri Fortunatu v Trstu.

Popravek

V zadnji številki Katol. glasa je v članku »Prošnja tržaškega škofa za Etiopijo« prišlo do pomote. Zapisano je: »Naša škofijska dobrodela ustanova Caritas nas more takoj dostaviti pomoči v prizadete kraje.« Pravilno pa je: »Naša škofijska dobrodela ustanova Caritas more takoj dostaviti pomoč v prizadete kraje.«

Z GORIŠKEGA

Sovodnje

Občinska seja 29. novembra. Na tej seji je bilo odsotnih kar 6 svetovalcev, štirje od večine in dva od manjšine. Prva točka je bila ureditev proračuna za leto 1984 (z uporabo upravnega ostanka). Podžupan, ki je to točko tolmačil, je povedal, da je zakladni urad zgrešeno vpisal v to postavko vsoto čez 7 milijonov lir, kar mora občinski svet uskladiti, kot to zahteva zakon, s proračunom do konca novembra. Svetovalec SSK Remo Devetak je v svojem posegu predlagal, naj se najprej glasuje o zgrešenem vpisu, šele potem pa naj se razpravlja o razdelitvi upravnega prebitka, kajti ni prav, da sta dve postavki združeni v eni. Ker pa večina na njegov predlog ni pristala, se je vzdržal glasovanja.

Celotni prebitek iz leta 1983 znaša 36 milijonov 862.057 lir. Na seji 13. nov. je bilo razdeljenih 15 milijonov lir, o čemer smo že poročali. Na predlog odbora je bil ostali denar takole razdeljen: nekaj čez 8 milijonov za dograditev zidu pri osnovni šoli v Sovodnjah, 7 milijonov in pol pa za prvi poseg za ureditev parkirišča pri telovadnici.

Za preglednika računov za leto 1984 je svet izvolil R. Devetaka za manjšino, Klara Fornazarič in Rafka Butkoviča za večino.

Sledila je razprava o pripombah prizadetih lastnikov zemljišč v obrtniški coni Rubije-Malnišče. Podžupan je razložil, da se mora občinska uprava pri razlaščenju držati zakona, ki to razlaščenje pogojuje. Res je, da današnji gospodarski pogoji niso najboljše za načrtovanje takšnih obrtniških področij, vendar, kar se tiče sovdenske obrtniške cone, je bila ta zamišljena, ko so bili zavedni pogoji boljši. Čeprav so se nekateri obrtniki, bivši silci, sedaj temu odrekli ali si delavnice že sezidali, je povpraševanje še vedno zadovoljivo.

Na zahtevo svetovalca SSK je podžupan prečital pritožbe prizadetih lastnikov, nato pa pojasnil stališče občinske uprave. Svetovalec SSK je tudi želel vedeti, po kakšnih kriterijih se bo odločalo oz. prodajalo proslcem odmerjena zemljišča ter kakšno pravico bo občina do njih imela. Predlagal je, naj bi izdelala pravilnik za

sklepanje omenjenih pogodb.

Po odobritvi te postavke je svet potrdil odkup zemljišča za razširitev pokopališča na Vrhu in plačila lastniku tega zemljišča. Nadalje je odobril plačilo reprezentančnih stroškov; med njimi je tudi strošek za vence, ki jih je občinska uprava položila 1. novembra pred spomenike padlih. Svetovalec večine B. Florenin je predlagal, naj bi v bodoče vence pripravila kulturna društva.

V točki »razno« je župan poročal, da je 26. nov. komisija za javne predstave pripravila pregled telovadnice in z majhnimi popravki odobrila kolavdacijo tega objekta. Nadalje je župan obvestil svet, da bo uprava skicala predstavnike društev za sestavo vsakoletnega kulturnega pravilnika s pobrateno občino Skofja Loka, ki ima svoj občinski praznik 9. januarja. Ta pravilnik je treba uskladiti z ozirom na obe občini. Navzoči so ugotovili, da je prišlo do nekega zastojanja pri kulturni izmenjavi med društvi iz obeh občin. Končno je župan seznanil svetovalce o dražbi del za razširitev ceste in delni izkop grive na ovinku pri gabskem pokopališču. Ker je cesta pokrajinska, bo glavni delež stroškov nosila goriška pokrajinska uprava, dela pa bo izvedlo podjetje Mattirolli. Svoja vprašanja sta še stavila R. Devetak in B. Pižent, prvi glede začetka del za greznice Rupa-Peč, druga glede vode, ki je na Vrhu pretekli teden bila nepitna.

Standrež

Novi kip farnega zavetnika sv. Andreja. Kot vsako leto smo tudi letos v nedeljo 2. novembra slovesno proslavili v domači cerkvi spomin sv. Andreja apostola, ki ima svoj praznik 30. novembra. Letos je bil ta farni shod še posebej slovesen, saj je bil povezan z blagoslovitvijo in umestitvijo novega kipa sv. Andreja na pročelju cerkve.

Ko je bila cerkev leta 1901 zgrajena, je že imela dostojen kip svojega zavetnika, a vojne granate so leta 1915 uničile hišo božjo s kipom vred. Leta 1923 je bilo svetišče obnovljeno, a brez kipa. Šele sedaj po tolikih letih smo spet prišli do kipa. Po naročilu ga je izdelala umetniška delavnica v Carrari. Kip je visok 185 cm in je iz belega marmorja. Podstavek je naredil goriški marmist F. Ambrosio, podjetje Kusterle pa ga je z ženjavom postavilo v nišo v višini 10 m nad cerkvenimi vrati.

Preteklo nedeljo pred slovesno mašo je škofov vikar O. Simič v spremstvu štirih duhovnikov blagoslovil novi kip. Na trgu je blagoslovu prisostvovala množica vernikov, oba cerkvena zbora, mladinski in mešani pa sta v čast sv. Andreju zapela pesem. Temu je sledila v cerkvi slovesna maša. Prav bi bilo, da bi nas sv. Andrej v prihodnje vsako leto na svoj shod videl zbrane v tako lepem številu.

Novi kip sv. Andreja na pročelju cerkve v Standrežu

Sv. Miklavž prvič v Laškem

V nedeljo 2. decembra je sv. Miklavž prvič obiskal Romljan. S seboj je prinesel veliko darov za mlade pa tudi ne več mlade. Čeprav je imel dolgo sivo brado, kar pomeni, da je že v letih, je pristrčno zabaval številno občinstvo, ki ga je pozorno poslušalo. Ni šlo samo za zabavo, saj je mnogokrat zlasti v uvodnem in končnem govoru posvaril prisotne zaradi današnje brezbriznosti na verskem polju kot tudi na področju medčloveških odnosov. Sv. Miklavž so spremljali trije angelčki, pa tudi hudič ni manjkal, ki je večkrat posegel v razdeljevanje darov, če je menil, da jih obdarovanci niso zaslužili.

Da bi bilo srečanje prijetnejše, je slovenski ženski pevski zbor povabil otroke, naj nastopijo z recitacijami. Vabilu so se odzvali otroci slovenskega vrtca ter nekateri iz slovenske osnovne šole. Med temi sta Donatella in Erika zaigrali prizorček iz igre Marize Peratove »Miklavž prihaja«.

K. M.

goriške novice

Ob Mali Cecilijanki 1984

Spet je leto okoli in pred nami je praznik Brezmadežne 8. decembra, ko se naši mladinski in otroški zbori predstavijo s svojo pevsko revijo, ki je včasih nosila oznako »Proslava Brezmadežne«.

Časi se spreminjajo, nazivi tudi, a duh ostane, zlasti ker je povezan s tem pomembnim datumom. Saj se večina teh otroških in mladinskih skupin pravzaprav formira ob petju v cerkvi in je prav tu zarodek vsega našega petja, prvobitna pouda, iz katere kasneje črpajo vsi drugi.

V soboto 8. dec. ob 16. uri bomo torej vnovič videli in slišali naš naraščaj, na katerega gradimo naše upe, ne samo pevskega. Nastopilo bo 14 skupin iz našega zamejstva in kot gost Mladinska skupina iz Kopra. Zamejski zbori so: iz Steverjana (dva), iz Gabrij, iz Doberdoba, iz Štivanja, iz Jamelj, iz Plešivega, iz Rupe-Peči, iz Sovodnj, iz Nabrežine, »Kekec« iz Gorice, zbor glasbene šole »M. Filej« iz Gorice, iz Standreža, »Zvonček« iz Repentabra.

Na koncu bodo združeni pevčki zapeli skladbo »Kristus nima rok«, ki jo je uglašil naš goriški skladatelj Stanko Jeričič in bo doživela krstno izvedbo.

Spored se torej obeta pester in raznolik. Potekal bo brez odmora, saj vemo da poslušanje mladih skupin ne utruja in nobenega ne naveliča. Nasvidenje torej v Katoliškem domu!

PD »Standrež« prireja v **nedeljo 9. decembra ob 17. uri** v župnijskem domu »Anton Gregoričič« v Standrežu gostovanje gledališke skupine »Brda« iz Huma v igro Toneta Partljiča

»TOLMUN IN KAMEN«

Vabljeni!

Goriška občina prvorazredna

Na svoji zadnji seji dne 30. novembra je goriški občinski svet med drugim razpravljal o predlogu za prestop občine iz nižje v višjo kategorijo (iz I.B v I.A kategorijo). To bi prineslo občini tudi nekatere ugodnosti, zlasti zaradi stalnosti in vloge vodstvenega osebja. Poleg tega pa bi tudi odražalo pravo vlogo našega mesta, kot je pravilno poudaril župan Scaron. Gorica je v tem smislu zelo različna od tudi mnogo večjih občin v državi, saj ima probleme mesta ob meji, mednarodne vloge, dvojne šole itd.

Svetovalec SSK dr. Bratuž je v svojem posegu podčrtal posebej dejstvo, da gre za občino, ki je obenem tudi glavno mesto pokrajine. Zlasti pa je še poudaril vlogo goriške občine, ki se srečuje z mednarodnimi problemi, odprto mejo, še posebej pa z vsakdanjimi vprašanji slovenske narodne manjšine. Prav zaradi tega je treba občini dati tudi od strani države to priznanje (prav ministrski organi so v glavnem poklicani, da dodelijo občini novo pravno vlogo). Predlog je bil nato izglasovan z veliko večino.

Župan je v začetku seje med drugim sporočil, da bo 18. decembra na Kvirinalu posebna slovesnost, na kateri bo predsednik republike Pertini počastil goriškega Nobelovega nagajenca prof. Rubbio, ki bo medtem že prejel uradno nagrado. Slovesnosti v Rimu se bo udeležil tudi goriški župan.

ZVEZA SLOV. KATOLIŠKE PROSVETE prireja v **nedeljo 16. decembra ob 16. uri** v Katoliškem domu v Gorici

KOSOVELOVO PROSLAVO

Sodelujejo moški zbor M. Filej, prof. Boris Pahor in recitatorji.

Sestanek z deželnim odbornikom za šolstvo

V ponedeljek 26. novembra se je goriški pokrajinski odbornik dr. Mirko Spacapan srečal v Vidmu z deželnim odbornikom za šolstvo Barnabo. V ospredju pogovorov so bili problemi šolstva na Gorškem, kateremu dežela ne daje zadovoljive finančne podpore, zlasti kar se tiče finansiranja popravil in gradnje šolskih objektov. V ta okvir spada seveda tudi problem slovenske šole v Gorici, za katero je nujen poseg naše dežele. Slednja bi namreč morala s posebnim zakonom zagotoviti finančna sredstva za odkup stavbe Malega semenišča ali pa za dograditev nove stavbe, ki bi zagotavljala dokončno ureditev prostorov.

Deželni predstavnik Barnaba je med drugim dejal, da smatra problem slovenskih šol za izjemo glede na splošno stanje v deželi in da zato zahteva poseben pristop. Važno je tudi, da so si Slovenci v svojih zahtevah edini.

Učiteljske »Simon Gregoričič« na ekskurziji po Benečiji

V sredo 28. novembra se je naša šola udeležila enodnevnega poučnega izleta v Benečijo. Glavni cilj te ekskurzije je bil, da mi kot zavedni slovenski dijaki spoznamo ob bližje problematiko beneških rojakov. Tako smo se konkretno seznanili s problemi, s katerimi se morajo ti Slovenci vsak dan spoprijemati in to ne samo s političnega in kulturnega vidika, ampak tudi z gospodarskega.

Ustavili smo se najprej v Čedadu in obiskali uredništvo »Novega Matajurja«, sedež društva Ivan Trinko ter sedež Slorija. Prav tu nas je Rihard Rutar, sodelavec verskega lista »Dom« seznanil z beneško stvarnostjo. Povedal nam je, da neki odlok določa Benečijo kot območje, namenjeno planšarstvu in gozdarstvu ter s tem preprečuje gradnjo hiš beneškim izseljencem, ko se ti vračajo domov. Posledica tega je zapuščenje slovenskih vasi in izseljevanje v tujino ali v bližnjo Furlanijo.

V Čedadu smo obiskali tudi stolnico, kjer smo srečali msgr. Birtiča. On je tudi pesnik in je izdal zbirko »Spomin na dom«. Pokazal nam je majhen muzej, ki je v stolnici sami. Zanimivo je, da sta na robovih »arae pacis« poleg latinskih besed tudi dve slovanskega izvora. Pripomniti je treba še, da je ta oltar iz časa Langobardov.

Od tu smo se napotili na sedež društva »Ivan Trinko«, ki je najstarejše kulturno društvo Beneške Slovenije. Nastalo je po zadnji vojni. Tu prirejajo razne kulturne večere in tudi tečaje slovensčine. Za tem smo obiskali sedež lista »Novi Matajur«. Časopis prihaja redno na našo šolo skupaj z »Domom«, zato oba dobro poznamo. Z avtobusom smo nadaljevali pot proti Spetru Slovenov. Mene osebno je prevzela mogočnost in velikost italijanskega učiteljskega sveta. S tem v zvezi mi je naš prof. Jussa, sam doma iz Benečije, povedal, da cela videmska pokrajina ne premore take stavbe za učiteljske. Nepotrebno in retorično bi se mi zdelo vprašanje, zakaj so prav tu zgradili tako veliko stavbo in zakaj prav učiteljske. Prof. Jussa nam je nato pokazal novo stavbo, v kateri deluje zasebni slovenski otroški vrtec, ki naj bi služil kasneje beneškim otrokom za pouk slovenskega jezika.

Zato naj beneški Slovenci z mirno vestjo in vztrajnostjo nadaljujejo svojo pot. Pri tem niso in ne bodo nikdar sami ali zapuščeni, ker se bomo tudi mi mlajši borili skupaj z njimi za doseg pravic, ki nam in njim pritičejo. **Mirjam Conzutti**

Prvi nedeljski jutranji koncert v gorškem Avditoriju

V priredbi kult. združenja »R. Lipizer« je bil v gorškem Avditoriju 25. novembra prvi jutranji koncert, ki se ga je udeležilo izredno veliko občinstva. Na sporedu so bile operetne melodije avtorjev Lehara, Kalmana in Abrahama. Dirigiral je D. Zanettovich. Poleg tistih, ki so peli arije so nastopili še pevci goriške glasbene šole. Na klavirju je odigral povezovalo med posameznimi arijami Hilarij Lavrenčič.

Ronke

Ronška občina obvešča, da pripravlja tečaj slovenskega jezika, ki bo razčlenjen na dve stopnji: a) za začetnike; b) za poznavalce vsaj nekaj prvin slovenskega jezika; tečaj bo v prostorih občinske knjižnice (ul. Duca d'Aosta 39, tel. 779598), zaenkrat ob četrtkih, od 20. do 22. ure.

Zainteresirani se lahko vpišejo in dobijo vse nadaljnje informacije vsak četrtek ob 20. uri pred začetkom pouka ali pa v obeh občinskih knjižnicah, ko sta odprti javnosti: občinska knjižnica v ul. Duca d'Aosta je odprta vsak delavnik od 15.30 do 18.30, dvojezična sekcija v Romjanu (tel. 777122) pa ob ponedeljkih, sredah in petkih od 15.30 do 18.30.

6. gospodarski praznik SDGZ Gorica 1984

Slovensko deželno gospodarsko združenje Gorica organizira tudi letos gospodarski praznik »Srečanje«, ki bo letos že šestič zapovrstjo. To tradicionalno srečanje gorških slovenskih gospodarskih operaterjev je priložnost, da se vsaj enkrat na

ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - GORICA

vabi na revijo naših mladinskih in otroških pevskih zborov

Mala Cecilijanka

ki bo na praznik Brezmadežne v soboto 8. decembra ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici.

leto vsedemo za isto mizo brez vsakodnevnih poslovnih problemov in da ob sproščnem pogovoru preživimo večer ob poslušanju prijetne glasbe, ob domači hrani in pristni kapljici vina.

Za gostinski del našega srečanja so do sedaj skupno skrbeli nekateri člani gostinske sekcije našega združenja iz Gorice. Od letos dalje si bo to skrb prevzela vsako leto ena sama naša gostilna. Letošnji praznik bo pod vodstvom gostilničarke Mare, ki uspešno vodi, skupaj z možem Jankom, gostilno »pri Mirotu« v Sovodnjah.

Pri SDGZ Gorica velja pravilo, da se gospodarski praznik odvija vsako leto v drugem kraju. Letos bo iz tehničnih razlogov zopet v Standrežu v domu A. Budal in sicer v soboto 15. dec. s pričetkom ob 20.30. Za zabavo in ples bo igral Zamejski inštrumentalni ansambel iz Steverjana. Število mest je omejeno, zato prosimo vse, ki bi se udeležili praznika, da pohitijo in si pravočasno preskrbijo vabila na sedežu SDGZ Gorica v ul. Morelli 14, tel. 32844 ali pri članih pokrajinskega odbora.

Šport

CUS TRST - OLYMPIA TERPIN 3 : 1

(11 : 15, 15 : 4, 15 : 6, 15 : 12)

Naši fantje so v tem kolu v gosteh nalezeli na dobro razpoložena nasprotnika, ki upravičeno zaseda prvo mesto na razpredelnici. Tekma sama pa je pokazala, da se »plavi« lahko enakovredno kosajo s Tržačani, ki so bili boljši le v serviranju in obrambi, vendar za razred slabši v napadu in bloku. Pri Olympiji je slabo deloval sprejem, brez katerega pa ni možen noben napad, ki je glavno orožje Goričanov. Treba je tudi povedati, da so domačini servis izredno »forsirali«, saj so v prvih dveh setih zgrešili tudi po devet udarcev. Ko pa so v nadaljevanju dobili pravo mero, je tekma za naše postala res težavna. V zadnjem setu je bil rezultat že v rokah Olympije saj je vodila z 12 : 7, vendar je serija točnih servisov (kar 7 zaporednih točk) spravila na kolena sicer dobro uigrane Goričane. Zlasti v tej fazi se je pokazalo, da bi kakšna menjava več (Olympia razpolaga z izredno klopjo) še kako koristila.

Olympia je nastopila v sledeči postavi: Neubauer, Cotič M., Š. in I., Terpin S., D. in A. Dornik, Princič, Batistič, Spacapan. Drugi izidi slovenskih ekip: US Friuli-Val 3 : 2, Jamlje Sobema - Gretta Trst 1 : 3, Inter 1904 - Naš prapor 3 : 0.

... in hvaležni bodite!

Vsem dobrotnikom — darovalcem za Marijino svetišče — se Svetogorci iskreno zahvaljujejo!

OBVESTILA

BOŽICNA STEVILKA »KATOL. GLASA« izide v četrtek 20. decembra na osmih straneh. Vsi, ki želijo izreči božična in noletna voščila, naj to store do torka 18. dec. popoldne.

Maša za edinost bo v ponedeljek 10. dec. ob 16. uri v Zavodu sv. Družine. Vabi ACM - Gorica.

Prihodnji večerni koncert kult. združenja »R. Lipizer« bo v gorškem Avditoriju v ponedeljek 10. dec. ob 20.30. Nastopita violinista Hae Sun Kang in Masayuki Kino, prejemnika nagrade R. Lipizer v letih 1982 in 1983. Koncert bo posvečen R. Lipizerju ob desetletnici njegove smrti. Ob tej priložnosti bo posebno žigosanje poštnih znamk za pisma in razglednice, ki bodo odposlane iz Avditorija med 15.15 in 21.15.

V Gregoričičevi dvorani v Trstu, ul. sv. Frančiška se bo v petek 7. dec. ob 17. uri prvič sestala novoizvoljeni odbor Slavističnega društva, da bi začrtal bodoče delo. Seja je zato odprta vsem kolegom.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu vabi na duhovno obnovo z mašo v četrtek 13. dec. ob 16.30 pri Šolskih sestrah pri Sv. Ivanu, ulica Docce 34.

Spored od 9. do 15. decembra 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Detektivski mojster Blomkvist«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Šport in glasba ter prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Gledališki glasovi. 13.20 Primorska poje '84: Komorni zbor iz Nove Gorice in zbor »Bojan« iz Dornberka. 14.10 Otroški kotichek: »Naši prijatelji z repom«. 15.00 Iz šolskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Mi in glasba. 18.00 V svetu znanosti.

Torek: 8.10 Dosje Koprivišče. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Proti filmskemu ustvarjanju. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Sportna tribuna. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Drago Jančar: »Izpoved hudodelca«. Radijska drama.

Sreda: 8.10 Športna tribuna. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Liki iz naše preteklosti. 13.20 Letošnja »Cecilijanka«. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Otroci, zdaj ste na vrsti vi! 16.00 Od Milj do Devina. 17.10 Violinist Igor Kuret. 18.00 Poezija slovenskega zahoda.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 16.00 Na gorškem valu. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturna srečanja.

Petek: 8.10 Na gorškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Prisrčne potrdave iz... 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 V svetu filma. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Pianistka Katarina Tabaj. 18.00 Kulturni dogodki. 18.30 Nabožna glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Glas od Režije. 14.10 Otroški kotichek: »Na letički preprogi«. 15.00 Glasbeni portret Urbana Kodra. 16.00 V svetu valčka. 17.10 Dober glas gre v deveto vas. Finalna odajda nagajencev natečaja.

Prodamo prosto trisobno pisarno v pritličju nebotičnika, ul. Veneto 14, Gorica. Informacije na tel. 040/229459.

Hotel v Gorici sprejme v službo kvalificirano osebje za sledeča delovna mesta: 1. sposoben vodja recepcije z znanjem tujih jezikov; 2. glavna sobarica oz. guvernanta; 3. nosač-čistilec z vozniškim dovoljenjem; 4. sobarica, tudi part-time; 5. nočni vratar. Informacije tel. 040/229459. Pismene ponudbe na SAR S.p.A. Gorizia, Corso Italia 63.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Banca Agricola Gorizia c.r.o.g.l.
Kmečka banka Gorica v.z.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407